

LUXURY Gardens.

EDITIE 4 | Najaar 2023 | €14,50

De man van 2000 tuinen, zo omschrijft de Franse tuinarchitect Jean Mus zichzelf. Tijdens zijn carrière van ruim 30 jaar ontwierp hij vele tuinen aan de Franse Riviéra, maar ook ver daarbuiten. In deze duintuin bij Saint-Tropez zorgt de overwegend inheemse beplanting voor een natuurlijk contrast met de strak vormgegeven moderne woning. "Half wild en half gedomesticeerd."

Aan het strand van Saint-Tropez

Tekst Emiel van den Berg | Fotografie Philippe Perdereau

Zijn ontwerpbureau bevindt zich vlak bij Grasse, de Zuid-Franse stad die met name bekend is vanwege de parfumindustrie. Van hieruit ontwierp en ontwerpt Jean Mus samen met zijn equipe vele tuinen waarvan zich het overgrote deel in Frankrijk bevindt, veelal voor buitenlandse cliënten die aan de Franse zuidkust een tweede woning bezitten. De 'Mus-stijl' is nauw verbonden aan het Zuid-Franse landschap, elke tuin heeft een eigen vertaling van de Mediterrane sfeer met altijd veel eerbied voor de directe omgeving. "We mogen de natuur niet bedriegen." Belangrijk in zijn tuinen noemt Jean de begeleiding ervan door de jaren heen. "Met nadruk begeleiding, want ik haat het om het woord onderhoud uit te spreken." Overigens ontwierp hij ook vele tuinen in het buitenland, onder andere een privétuin in Amsterdam en diverse hoteltuinen in Zwitserland en Duitsland. Voor de renovatie van de tuinen bij het Ritz Hotel in Parijs ontving hij de Geste de Bronze, een prestigieuze Franse prijs binnen de (tuin)architectuur. Zelfs in de Amerikaanse staat Californië en in Marokko zijn Mediterrane tuinen van Jean Mus te bewonderen.

Karakteristieke parasoldennen

Net buiten Saint-Tropez, midden in de duinen en op slechts een paar meter afstand van de zee, bestond de uitdaging van dit project eruit om een minimalistische tuin te creëren met respect voor de omgeving. De wens van de eigenaren was om een nieuw kustlandschap te vormen dat harmonieus zou aansluiten op de architectuur van de woning. "Ik koos ervoor een op

Snoeibare heesters
**als golven
geknipt.**

"Half wild en half
gedomesticeerd"

On the beach of Saint Tropez

The man of 2000 gardens, that's how the French landscape architect Jean Mus describes himself. During his career of more than 30 years, he designed many gardens on the French Riviera, but also far beyond. In this garden near Saint-Tropez, in the middle of the dunes and a few meters from the sea, the challenge was to create a minimalist garden that respects the environment. The location of the swimming pool was first determined together with Jean-Michel Wilmotte, the architect of the house. He was also involved in the infill with the teak terraces against the house. Jean then put together a planting based on the wind-shaped, low-branched umbrella pines that already stood here, some of which have formed a fairytale-like tribal play over the years. He supplemented with various prunable evergreen shrubs to cut them like waves, as it were. He consciously chose shrubs with different leaf shapes and leaf colours. "If you choose one and the same plant, it becomes too monotonous. After all, waves don't consist of one color either." It revolves around mostly native plants, traditional coastal plants from here that go well together and that are perfectly adapted to the environmental conditions. "To withstand the heavy volumes of salt and the gusts of coastal winds." Towards the beach, the garden border is fenced off with chestnut wood fencing, fitting perfectly into the natural setting. Also striking is the sand-blasted concrete driveway, blended with the surrounding dune sand. "It looks like this one is also made of sand."

Midden in de duinen,
op een paar meter
van de zee.

land art geïnspireerde tuin te maken, een artistieke tuin met eerbied voor de natuur." Het uitgangspunt vormde de door de wind gevormde, laag vertakkende parasoldennen die hier al stonden, sommige hebben door de jaren heen een sprookjesachtig stammenspel gevormd. "Verder was het hier een woestijn aan de zee, geteisterd door wind en opspattend water." De ligging van het zwembad werd eerst samen met Jean-Michel Wilmotte, de architect van de woning, bepaald. Hij was ook betrokken bij de plaatsbepaling van de teakhouten terrassen tegen de woning. Daarna stelde Jean een beplanting samen van verschillende snoeibare wintergroene heesters om deze als het ware als golven te knippen. Bewust koos hij voor heesters met verschillende bladvormen en bladkleuren. "Kies je voor één en dezelfde plant dan wordt het te monotoon. Golven bestaan immers ook niet uit één kleur." Vooral de kleurenkaart van groene en grijze bladtinten staat hier dus centraal, bloei was duidelijk ondergeschikt.

Bij die gemengde heesterbeplanting viel de keuze uiteraard op planten die zoute zeewind én droogte trotseren. Tegen de woning groeien de wat meer gecultiveerde planten. Er is afgewisseld met onder andere dwerg-*Pittosporum*, rozemarijn en Australische rozemarijn (*Westringia*). Wat groter zijn de vijgenboom en enkele mastiekbomen, *Pistacia lentiscus*. Helemaal in de nis van de woning, groeien een paar exotische ogende planten als *Dasylirion*, de Mexicaanse grasboom. Meer richting het strand ligt de nadruk op heesters als *Arbutus unedo*, *Myrtus communis* en wederom *Pistacia lentiscus*. "Hier draait het om veelal inheemse planten, traditionele kustplanten van hier die goed samengaan en die perfect zijn aangepast aan de omgevingsomstandigheden. Bestand zijn tegen de grillen van het zout en de vlagen van de mistral." Door alles consequent in vorm te houden, noemt Jean de tuin half wild en half gedomesticeerd. Over dat in vorm houden zegt hij nog: "De bijna altijd aanwezige wind vervangt hier de tuinman, af en toe moeten we wel bijsturen natuurlijk."

Spel van schaduwen

Richting het strand is de tuingrens afgezet met hekwerken van kastankehout, perfect passend in de natuurlijke setting. "Die hekken creëren perspectieven en boeiende effecten met hun slagschaduw. Schaduwen die een mooi samenspel aangaan met de strips van planken die hier het pad richting het strand vormen." Rondom het zwembad is wat hogere beplanting te vinden, voor de beschutting tegen wind en zon. Tussen de aanwezige grote pijnbomen zijn hier en daar wat nieuwe pijnbomen toegevoegd, net als enkele palmen. Ze lijken willekeurig geplant. "Het is een plezier om de tuin vrij te laten in zijn expressie, zodat hij het beste van zichzelf kan geven." Opvallend is nog de gezandstraalde betonnen oprit, geheel in de kleur van het duinzand. "Zo lijkt het alsof deze ook van zand is." Er zijn dezelfde planken in verwerkt die ook het pad richting het strand vormen. Onder een forse pergola tussen de pijnbomen is ruimte voor auto's die zo enigszins beschaduw staan. Deze Mediterrane tuin maakt duidelijk dat Jean Mus graag passende, samenhangende oplossingen aandraagt, afgestemd op de wensen van zijn klanten en gebaseerd op de *genius loci*, de geest van de plaats. Hij houdt er overigens niet van om getypeerd te worden als ontwerper. Hij verwijst graag naar de beroemde 19e-eeuwse Franse landschapsarchitect Edouard André die zichzelf liever schilder noemde vanwege zijn gevoel voor kleur, vorm, harmonie en compositie. "En bovenal noem ik mezelf een tuinier met intuïtieve kennis over aarde, water, zon en natuur. Essentieel voor het ontwerpen van een tuin." ■

jeanmus.fr

De gezandstraalde betonnen oprit heeft de kleur van
het aangrenzende duinzand.